

ТЕХНОЛОГІЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З МЕНЕДЖМЕНТУ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИЩИХ ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Гінсіровська І.Р.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

У статті спроектовано модель технології формування готовності майбутніх фахівців з менеджменту до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах. Відображено її концептуально-цільовий, змістовий, процесуальний та результативно-аналітичний компоненти. Показано доцільність вивчення спецкурсу «Праксеологія в менеджменті». Обґрунтовано необхідність створення міжкультурного середовища як чинника організації інноваційної діяльності. Акцентовано увагу на особливостях навчання у вищому технічному навчальному закладі. Розроблено діагностичний інструментарій для визначення рівня готовності майбутніх менеджерів до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах.

Ключові слова: технологія, праксеологія, інноваційна професійна діяльність, діагностичний інструментарій, компоненти, критерії, рівні готовності.

Постановка проблеми. В умовах гострої кризи в українській економіці, соціальному житті суспільства актуалізуються проблеми підготовки управлінських кадрів, які були б готові спрямовувати виробничі колективи на створення новітньої продукції, запровадження інновацій у діяльність підприємств та фірм, здійснювати обмін досвідом із зарубіжними партнерами. Отже, на сучасному етапі підвищуються вимоги до якості підготовки майбутніх фахівців із менеджменту, зокрема, у вищих технічних навчальних закладах, міжкультурне середовище яких особливо сприятливе для формування управлінських умінь співпраці із закордонними колегами. Багатонаціональне оточення забезпечує можливість українським студентам розробляти та реалізовувати навчальні проекти разом із іноземними, що є чинником організації їх інноваційної професійної діяльності.

Аналіз науково-педагогічної літератури та результати констатувального етапу наукової роботи показують, що завдання формування готовності майбутніх управлінських кадрів до даного виду діяльності ще недостатньо вирішені. Згідно з даними дослідження 35% опитаних студентів не володіють знаннями з організації інноваційної професійної діяльності та не вміють визначати її цілей, 42% – не вміють попереджувати та вирішувати конфлікти у колективі, 75% – не володіють знаннями з праксеології, 53% – не вміють створювати професійний імідж, 25% – не вміють налагоджувати ділові відносини, вести переговори та колективні наради і, загалом, 47% – не вважають себе готовими до даного виду діяльності. Однією з причиною неналежної професійної компетентності управлінських кадрів та їх готовності до інноваційної професійної діяльності є відсутність спеціальної педагогічної технології.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми підготовки майбутніх фахівців управлінської сфери були предметом дослідження в працях Г. Єльникової, В. Лугового, В. Олійника, В. Пікельної, С. Резнік [8], Є. Хрикова, а безпосередньо менеджерів – О. Віханського, Л. Влодарської-Золи [2], О. Глузмана, П. Друкера [5], О. Капітанця [6], Е. Короткова, А. Поршнева,

Т. Сорочан, С. Тарасова [9], Р. Фатхутдінова, Є. Хрикова, Г. Щокіна та ін.

Особливості формування готовності майбутніх фахівців до інноваційної діяльності в процесі отримання професійної освіти досліджували О. Балакірєв, О. Бухнієва [1], Л. Ващенко, І. Гавриш [3], Е. Грошева [4], Л. Даниленко, Н. Клокар, О. Козлова, Ю. Максимов, Н. Маливанов [7], В. Мануйлов, Г. Овчиннікова, Є. Печерська, Л. Подимова, В. Сластьонін, В. Хромова [10], А. Шлома та інші вчені.

Вітчизняні науковці вивчають переважно проблеми підготовки педагогів до інноваційної діяльності (І. Богданова, І. Гавриш, Т. Демиденко, В. Паламарчук тощо).

У працях В. Хромової обґрунтовано педагогічні умови формування готовності майбутніх менеджерів до інноваційної професійної діяльності (поглиблення вмотивованості та особистісної спрямованості студентів на оволодіння цією діяльністю за рахунок ускладнення цілей та змісту навчання на різних етапах підготовки; формування у них суб'єктної позиції на основі застосування активних форм і методів навчання; забезпечення індивідуальної траєкторії професійної підготовки у навчально-виховному процесі шляхом моніторингу якості освітньої діяльності, розробки та реалізації коригувальної програми особистісного розвитку студентів) [10, с. 170]. На сучасному етапі поглиблення вмотивованості майбутніх фахівців і формування їх суб'єктної позиції вже стали вимогами навчального процесу.

Дослідниця виявила й обґрунтувала педагогічні умови формування готовності управлінських кадрів до інноваційної діяльності. Предметом її дослідження не були особливості навчання у вищих технічних навчальних закладах, а метою праць не стала спеціально розроблена технологія підготовки фахівців з менеджменту до інноваційної професійної діяльності.

В. Хромова розробила діагностичний інструментарій для вимірювання рівня готовності студентів до інноваційної діяльності (*компоненти готовності*: мотиваційно-ціннісний, емоційний, когнітивний, діяльнісно-практичний; *критерії*: потребнісно-мотиваційний, емоційно-вольовий, ін-

телектуально-теоретичний, операційно-практичний та показники) [10, с. 42–53]. Проте цей інструментарій потребує удосконалення, зважаючи на нові тенденції у підготовці фахівців та досягнення у розвитку управлінської й праксеологічної науки.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Недостатньо досліджене питання формування готовності майбутніх менеджерів у технічних ВНЗ до інноваційної професійної діяльності, відсутність спеціально розробленої технології підготовки, а також необхідність формування у них праксеологічних умінь зумовлюють необхідність подальших досліджень.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є обґрунтування технології підготовки майбутніх фахівців з менеджменту до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах та відображення її у моделі.

Виклад основного матеріалу. Підготовка майбутніх менеджерів до інноваційної діяльності в технічних ВНЗ є складним діалектичним процесом, на який впливають такі чинники:

- соціально-економічні (гостра криза в економіці й соціальній сфері виявили потребу у грамотних управлінцях);

- освітні (євроінтеграційні процеси викликали потребу в поліпшенні якості підготовки фахівців відповідно до європейських вимог надання освітніх послуг);

- технологічні (стрімкий генезис виробничих технологій зумовили необхідність в управлінцях нового типу, які вміють організувати виробничі колективи на створення інновацій);

- науково-професійні (в останні десятиріччя інтенсивно розвиваються галузі знань, що забезпечують якісну професійну підготовку, зокрема менеджмент, менеджмент інноваційної діяльності, управління, педагогіка, психологія, психологія колективу, праксеологія; досягнення праксеологічної науки спонукають до формування в студентів праксеологічних умінь як необхідних для особистісної самореалізації та професійної діяльності).

Складність, етапність процесу підготовки майбутніх менеджерів до інноваційної діяльності в технічних ВНЗ, ускладнення цілей та змісту навчання студентів зумовлюють потребу створення спеціальної технології, яка передбачала визначений алгоритм дій, та у якій були б враховані особливості технічного закладу освіти.

Аналіз психолого-педагогічної літератури, результати емпіричних досліджень, зокрема констатувального експерименту, використання власних підходів забезпечили можливість спроектувати модель технології формування готовності майбутніх фахівців з менеджменту до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» (рис. 1). Її розглядаємо як складне утворення, педагогічну систему, всі елементи якої тісно взаємопов'язані структурно-функціональними зв'язками, що забезпечує ефективність навчально-виховного процесу. У технології підготовки майбутніх керівників до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах, як і в кожній освітній технології, виокремлено *концептуально-цільовий, змістовий, процесуальний та результативно-аналітичний компоненти*.

Концептуально-цільовий компонент технології передбачає формування системи знань, умінь і навичок фахівців з менеджменту управління процесами розробки та впровадження новачіт на виробництві.

Реалізація *змістового компоненту* технології відбувається у процесі викладання навчальних дисциплін. Аналіз навчальних планів підготовки менеджерів у вищих технічних навчальних закладах України дав можливість виявити суттєву різницю у переліку дисциплін, під час вивчення яких відбувається підготовка до інноваційної діяльності. Зокрема ґрунтовне формування готовності майбутніх фахівців з менеджменту здійснюється у Національному університеті «Львівська політехніка», де студентам викладають «Інформаційно-комунікаційний менеджмент», «Економіка управлінських рішень», «Планування інноваційної діяльності», тощо (ОКР бакалавр). У навчальних планах Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя цих дисциплін не виявлено. Натомість студенти вивчають «Управління персоналом», «Методи прийняття управлінських рішень» тощо (ОКР бакалавр). Отже, існує необхідність у формуванні варіативної частини навчальних планів та обміні досвідом між технічними ВНЗ.

Аналіз змісту підготовки майбутніх фахівців з менеджменту показав доцільність впровадження спецкурсу «Праксеологія в менеджменті» або окремих його тем під час вивчення професійно спрямованих та педагогічних дисциплін. Цей предмет не лише забезпечить формування умінь успішного виконання фахових обов'язків майбутніх управлінців, а й сприятиме їх підготовці до професійної творчої, інтелектуальної, пошукової, винахідницької, організаторської, управлінської та раціоналізаторської діяльності, що реалізовується в системі інноваційної освіти.

Під час навчання у студентів формується система знань щодо сутності інновацій, змісту та завдань інноваційної професійної діяльності. Результатом вивчення навчальних предметів є готовність фахівців з менеджменту виявляти суб'єктів здатних формувати інноваційні ідеї; будувати дієві механізми мотивування працівників, які займаються інноваційною діяльністю; раціонально розподіляти функції та обов'язки між працівниками, що розробляють та впроваджують у виробництво інноваційні проекти.

Аналіз психолого-педагогічної літератури, передового педагогічного досвіду, власного експериментального дослідження забезпечив можливість зробити висновок про те, що цілеспрямоване управління процесом формування готовності майбутніх менеджерів до інноваційної професійної діяльності забезпечується комплексом організаційно-педагогічних умов, які сприяють розвитку їх пізнавального інтересу, активності, творчих здібностей, ціннісних орієнтирів і, на цій основі, оволодінню системою знань, умінь та навичок, що необхідні для здійснення інноваційної професійної діяльності. Цей комплекс містить такі умови: позитивна мотивація розробки та впровадження інновацій у виробництво; горизонтальна зовнішня інтеграція інноваційного компоненту змісту професійних та психолого-педагогічних дисциплін; наскрізний характер формування інноваційних умінь.

Для формування готовності управлінців важливо використовувати міжкультурне й інформаційне середовище вищих технічних навчальних закладів. Тут студенти мають можливість спіл-

куватися, обмінюватися досвідом, спільно здійснювати науково-дослідницьку роботу та запозичати навички фахової діяльності у майбутніх менеджерів з інших країн, що забезпечує пози-

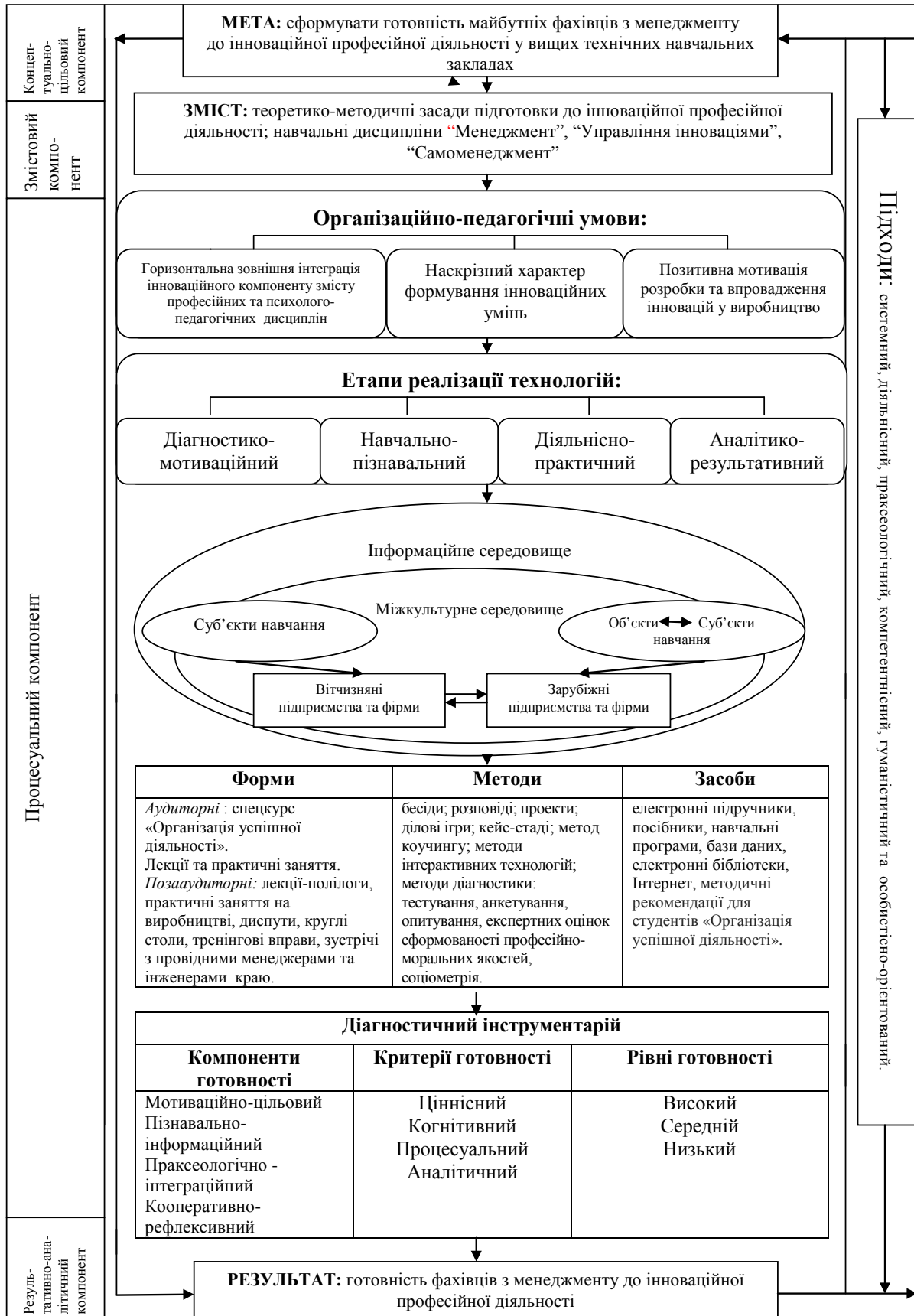

Рис. 1. Модель технології підготовки майбутніх фахівців з менеджменту до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах

тивний вплив на формування готовності керівних кадрів до інноваційної професійної діяльності. Важливою для них є також можливість працювати у технічних лабораторіях, оснащених сучасним обладнанням. Тісна співпраця вищих технічних навчальних закладів з вітчизняними підприємствами та фірмами відіграє вагомий роль у підготовці керівників, оскільки дає можливість студентам реалізувати на практиці теоретичні знання та набути професійних навиків.

У процесі вивчення навчальних дисциплін майбутні управлінці виступають не лише об'єктами навчання, а й суб'єктами, оскільки вони формують власні навички навчати підлеглим інженерні кадри, контролювати та аналізувати їхню роботу.

Основними методологічними підходами до обґрунтування технології є системний, діяльнісний, праксеологічний, компетентнісний, гуманістичний та особистісно-орієнтований.

Реалізація *процесуального компоненту* визначається формами, методами та засобами підготовки управлінських кадрів до інноваційної професійної діяльності. Розроблена модель технології передбачає реалізацію як традиційних, так і інноваційних методів. Передусім це інтерактивні методи, проектна діяльність, бесіди, розповіді, ділові ігри, кейс-стаді, ІНДЗ, метод коучингу, а також такі методи діагностики: тестування, анкетування, опитування, експертних оцінок сформованості професійно-моральних якостей, соціометрія. Доцільним є факультативний курс «Праксеологія в менеджменті» як інноваційна форма навчання.

Лекційні, практичні заняття та виробнича практика є основними формами роботи зі студентами. Проте крім традиційних форм пропонується використання й інших, а саме: ділові ігри, диспути, дебати, круглі столи, шоу технології, лекції-полілоги, практичні заняття на виробництві, диспути, тренінгові вправи, зустрічі з провідними менеджерами та інженерами краю тощо. Виробнича практика, яка сприяє кращому засвоєнню знань про технічні новації та їх впровадження у виробництво, а також забезпечує сформованість відповідних вмінь і навичок. Ця форма підготовки виконує такі функції: освітню, виховну, розвивальну, мотиваційно-стимулюючу, адаптаційну, організаторську, інтегративну, комунікативну, корекційну тощо.

Використання новітніх технічних засобів, а саме: посібників, навчальних програм, електронних підручників, баз даних, електронних бібліотек, мережі Інтернет, методичних рекомендацій тощо, забезпечує реалізацію мети розробленої технології.

Для процесу формування вмінь інноваційної професійної діяльності притаманний алгоритмічний характер. Основними етапами підготовки майбутніх фахівців з менеджменту до такої діяльності є: діагностико-мотиваційний, навчально-пізнавальний, діялісно-практичний та аналітико-результативний.

Реалізація діагностико-мотиваційного етапу забезпечує можливість визначити рівень готовності майбутніх управлінських кадрів до інноваційної професійної діяльності, а також сприяє формуванню позитивної мотивації щодо розробки новацій та впровадження їх у виробництво.

Навчально-пізнавальний етап пов'язаний із засвоєнням майбутнім менеджером теоретичних знань про інноваційну професійну діяльність. Цей етап сприяє свідомому та міцному засвоєнню знань, способів виконання навчальних дій. Його суть полягає в забезпеченні оволодіння студентами навчального матеріалу, у вивченні зовнішніх властивостей, особливостей та ознак предметів і явищ.

Діялісно-практичний етап передбачає подальше формування професійних навичок майбутніх менеджерів. Цей етап сприяє підготовці управлінських кадрів до самостійного здійснення інноваційної професійної діяльності.

Аналітико-результативний етап забезпечує визначення рівня ефективності процесу підготовки майбутніх фахівців з менеджменту до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах і виявлення причин невідповідності результатів його попередній меті.

У структурі готовності майбутніх менеджерів, що навчаються у вищих технічних навчальних закладах, до інноваційної професійної діяльності виділено такі компоненти: *мотиваційно-цільовий, пізнавально-інформаційний, праксеологічно-інтеграційний та кооперативно-рефлексивний*.

Складовою частиною запропонованої моделі технології є ґрунтовно розроблений діагностичний інструментарій.

У процесі експериментального дослідження визначено критерії та показники рівнів готовності майбутніх управлінських кадрів до іннова-

Таблиця

Критерії	Показники
Ціннісний	<ul style="list-style-type: none"> - усвідомлення значущості здійснення інноваційної професійної діяльності; - наявність інтересу до творчого виконання професійних обов'язків; - уміння визначати цілі інноваційної професійної діяльності.
Когнітивний	<ul style="list-style-type: none"> - рівень володіння системою знань щодо організації інноваційної професійної діяльності; - рівень володіння іноземними мовами та системою знань щодо налагодження ділових відносин з закордонними партнерами; - знання праксеології; - рівень володіння системою знань про імідж; - рівень володіння інформаційно-комунікаційними технологіями.
Процесуальний	<ul style="list-style-type: none"> - здатність до професійного спілкування, ведення переговорів, колективних нарад; - здатність до міжкультурної комунікації з метою налагодження ділових контактів із зарубіжними партнерами та створення спільних інноваційних проектів; - вміння ефективно організувати роботу фахівців зі створення інноваційного проекту; - здатність до вирішення конфліктів у колективі.
Аналітичний	<ul style="list-style-type: none"> - здатність об'єктивно оцінити результат власної діяльності; - вміння визначити рівень власної готовності до здійснення інноваційної професійної діяльності.

дійної професійної діяльності. Відповідно до запропонованої структури готовності, її основними критеріями є: *ціннісний, когнітивний, процесуальний та аналітичний*.

Названим критеріям були надані певні характеристики, що визначають їх якісні і кількісні аспекти (см. таблицю).

Саме ці показники складають основу для визначення рівнів сформованості готовності майбутніх менеджерів до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах. Таких рівнів було виділено три: *високий, середній, низький*. Вони відображають ставлення студентів до даного виду діяльності, яке має прояв у зацікавленості змістом знань про неї, прагненні оволодіти способами цієї діяльності, мобілізації зусиль щодо досягнення поставлених цілей.

Студенти *високого рівня* готовності до інноваційної професійної діяльності усвідомлюють цілі та мотиви даного виду діяльності. Вони характеризуються високим рівнем знань з організації діяльності сучасних фірм та підприємств, володіють інформацією про сутність сучасних винаходів, вміють ефективно організувати роботу працівників з розробки та впровадження інноваційних винаходів. Майбутні менеджери знають іноземні мови, що забезпечує можливість налагоджувати взаємозв'язки з закордонними партнерами та заповнювати їх досвід; володіють навиками професійного спілкування (здатні проводити колективні наради та переговори); вміють організувати сприятливий мікроклімат у колективі, вирішувати конфлікти; вміють створити імідж керівника; володіють знаннями з праксеології.

Представникам *середнього рівня* притаманне усвідомлення необхідності у здійсненні інноваційної діяльності, але вони відчують труднощі у визначенні її цілей. Вони володіють знаннями з організації діяльності сучасних фірм та підприємств, інформацією про сутність сучасних винаходів, однак у них виникають труднощі у процесі ефективної організації роботи працівників з розробки та впровадження інноваційних винаходів. Майбутні менеджери знають іноземні мови, володіють навиками професійного спілкування, вміють організувати сприятливий мікроклімат у колективі, створити імідж керівника, проте вони відчують труднощі під час об'єктивного оцінювання ефективності та успішності інноваційного проекту.

Представники *низького рівня* характеризуються відсутністю системи вищезазначених знань, несформованістю умінь і навичок інноваційної професійної діяльності. Вони не усвідомлюють необхідності у здійсненні інноваційної діяльності фахівцем з менеджменту, не вміють

визначити її цілі, на інтуїтивному рівні володіють знаннями з організації діяльності сучасних фірм та підприємств, а також інформацією про сутність сучасних винаходів. Студенти не вміють ефективно організувати роботу працівників з розробки та впровадження інноваційних винаходів, не володіють знаннями з праксеології, вони усвідомлюють недостатність готовності до інноваційної професійної діяльності, проте не займаються удосконаленням власного рівня підготовки, оскільки відсутня мотивація.

Використання запропонованого діагностичного інструментарію забезпечує визначення ступеню реалізації мети та досягнення результату. Результатом досліджуваної технології є готовність майбутніх фахівців з менеджменту до інноваційної професійної діяльності у вищих технічних навчальних закладах.

Висновки і пропозиції. В умовах соціально-економічної та суспільно-політичної кризи зростає потреба в ефективних менеджерах, які б уміли організувати виробничі колективи на створення інновацій. Підготовка майбутніх менеджерів до інноваційної діяльності в технічних ВНЗ є складним діалектичним процесом, на який впливають освітні, соціально-економічні, науково-професійні й технологічні чинники. Ефективність цього процесу забезпечує спеціально розроблена технологія, що складається з *концептуально-цільових, змістових, процесуальних та результативно-аналітичних компонентів*. У змістовому компоненті передбачено вивчення сутності інновацій, інноваційної діяльності, а також засвоєння спецкурсу «Праксеологія в менеджменті» або його окремих тем в межах тих дисциплін, що вже існують.

Процесуальний компонент технології – це форми (лекції-полілоги, практичні заняття, виробничі практики), методи (проектні, ділові ігри, кейс-стаді, метод коучингу), засоби формування готовності майбутніх менеджерів до інноваційної діяльності.

У формуванні готовності управлінців до організації колективів на створення інновацій вагома роль відводиться міжкультурному й інформаційному середовищам вищих технічних навчальних закладів, що забезпечує можливість українським студентам розробляти та реалізовувати навчальні проекти разом із студентами-іноземцями.

Досліджувана технологія містить діагностичний інструментарій, зокрема критерії (*ціннісний, когнітивний, процесуальний, аналітичний*) та показники рівнів готовності (*високий, середній, низький*) майбутніх менеджерів до інноваційної професійної діяльності майбутніх менеджерів до інноваційної діяльності в технічних ВНЗ.

Список літератури:

1. Бухнієва О. А. Підготовка аспірантів до інноваційної діяльності у вищому навчальному закладі: дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / О. А. Бухнієва. – Одеса, 2011. – 311 с.
2. Влодарска-Зола Лідія. Професійна підготовка майбутніх менеджерів у вищих технічних навчальних закладах: дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Л. Влодарска-Зола. – К, 2003. – 310 с.
3. Гавриш І. В. Теоретико-методологічні основи формування готовності майбутніх учителів до інноваційної професійної діяльності: автореф. дис. на здобуття наук. ступ. д-ра пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / І. В. Гавриш. – Х., 2006. – 46 с.
4. Грошева Е. П. Подготовка студентов технических вузов к инновационной деятельности при обучении инженерному творчеству и патентоведению: автореф. дис. канд. пед. наук: спец. 13.00.02 «Теория и методи-

- ка обучения и воспитания (по областям и уровням образования» / Грошева Елена Петровна. – Саранск, 2010. – 48 с.
5. Друкер П. Практика менеджмента: [пер. с англ.]; П. Ф. Друкер. – М.: Вильямс, 2003. – 398 с.
 6. Капітанець О. М. Педагогічна підготовка менеджерів у вищих технічних навчальних закладах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / О. М. Капітанець. – Т., 2001. – 19 с.
 7. Маливанов Н. Н. Подготовка инженеров к инновационной деятельности в системе непрерывного образования / Н. Н. Маливанов // Вестник высшей школы. Альма матер. – 2004. – № 7. – С. 56-64.
 8. Резнік С. М. Формування управлінських умінь і навичок у майбутніх інженерів у вищих технічних навчальних закладах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / С. М. Резнік. – К., 2007. – 18 с.
 9. Тарасова С. М. Формування у майбутніх менеджерів фінансово-економічного профілю готовності до управлінської діяльності: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Світлана Михайлівна Тарасова. – Кіровоград, 2006. – 20 с.
 10. Хромова В. С. Педагогічні умови підготовки майбутніх менеджерів до інноваційної професійної діяльності: дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / В. С. Хромова. – Луганськ, 2012. – 342 с.

Гинсировская И.Р.

Тернопольский национальный технический университет имени Ивана Пулюя

ТЕХНОЛОГИЯ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ ПО МЕНЕДЖМЕНТУ К ИННОВАЦИОННОЙ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В ВЫСШИХ ТЕХНИЧЕСКИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ

Аннотация

В статье спроектировано модель технологии формирования готовности будущих специалистов по менеджменту к инновационной профессиональной деятельности в высших технических учебных заведениях. Отражено ее концептуально-целевой, содержательный, процессуальный и результативно-аналитический компоненты. Показана целесообразность изучения спецкурса «Праксеология в менеджменте». Обоснована необходимость создания межкультурной среды как фактора организации инновационной деятельности. Акцентировано внимание на особенностях обучения в высшем техническом учебном заведении. Разработан диагностический инструментарий для определения уровня готовности будущих менеджеров до инновационной деятельности в высших технических учебных заведениях.

Ключевые слова: технология, праксеология, инновационная профессиональная деятельность, диагностический инструментарий, компоненты, критерии, уровни готовности.

Hinsirovska I.R.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

TECHNOLOGY OF FUTURE SPECIALISTS IN MANAGEMENT PREPARATION FOR INNOVATIVE PROFESSIONAL ACTIVITY AT TECHNICAL HIGHER EDUCATION INSTITUTION

Summary

A model of technology of the future specialists in management preparation to innovative professional activity at technical higher education institutions has been designed in the article. Its conceptual and target, semantic, procedural, efficient and analytical components have been reflected. The expediency of studying of the course «Praxiology in management» has been shown. The necessity of creating of intercultural environment as a factor of innovative activity organizing has been approved. The attention has been focused on the peculiarities of studying at technical higher education institutions. The diagnostic tools for defining the level of readiness of the future managers to innovative professional activity at technical higher education institutions have been developed.

Keywords: technology, praxiology, innovative professional activity, diagnostic tools, components, criteria, levels of readiness.